

kan være saadanne Ting, som det kan være meget vigtigt at overveje, skønner jeg dog ikke rettere, end at det maaske nok er det rigtige at forsøge paa, om Arealerne kunne købes til en ordentlig, gangbar Pris. Derefter kan der saa tages Bestemmelse om, hvorledes Forholdene skulle være med Hensyn til Afbenyttelsen.

Hammerich: Jeg vil gerne slutte mig til de ærede Talere, der have anbefalet det foreliggende Forslag. Da vi i Fjor vedtog Lovforslaget om de ny Takster, blev det fra forskellige Sider udtalt, at enten det nu blev gennemført mere i den ene eller den anden Retning, vilde det med absolut Sikkerhed føre til, at vi her i Landet havde billigere Takster end i noget andet Land, men der blev tillige hævdet, at skulde det være rigtigt og fornuftigt, ogsaa set fra Statskassens Side, maatte det betinge en Udvikling af Trafikken, og vi maatte være klare over, at skulde denné besørges tilfredsstillende, maatte dermed følge Udgifter af forskellig Art, som vi ikke maatte gaa af Vejen for. Jeg har selv givet lignende Betragtninger Udtryk, og for mig har det ganske vist staaet som Hovedsagen, at hvis vi med den stærkt voksende Trafik vilde bevare Sikkerheden ved vore Baner, maatte vi ikke være for tilbageholdne, hvor der var Tale om Udvidelser, og særlig ikke, hvor der var Tale om Forbedring af Stationsforholdene de forskellige Steder. Det er jo givet, at er der noget, der til enhver Tid truer Sikkerheden paa Banerne, saa er det først og fremmest alt, hvad der kan foranledige Uregelmæssighed i Driften, og intet fremkalder til Stadhed mere Uregelmæssighed i Driften end mangelfulde Stationsforhold. Deraf følger ganske naturligt, at vi Aar efter Aar maa faa Spørgsmaal op om saadanne Stationsudvidelser, i Reglen paa Finansloven. Ogsaa i Aar have vi en hel Række af Stationsudvidelser paa Finansloven. Men det er ogsaa givet, at dermed vil det ikke være nok. Der vil paa enkelte Steder være Spørgsmaal af den Art, der ere saa betydelige, at vi maa være forberedte paa særlige Lovforslag med Hensyn til deres Løsning, saaledes som det foreliggende Forslag gaar ud paa, og vi maa da virkelig ogsaa gaa til en Løsning. Hvad altsaa Sagen i sin Almindelighed angaar, vil jeg gerne anbefale Forslaget paa det bedste. Hvad derimod angaar den Form, i hvilken Sagen foreligger, har jeg selvfølgelig for mit Vedkommende haft nogen Tvivl om, hvor vidt det er den rigtige Vej, man her er gaaet. Thi det er jo givet,

at der vil være Ulemper forbundet med at skille Persontrafikken og Godstrafikken fra hinanden, ikke mindst i Jylland, hvor de blandede Tog endnu i en Række af Aar ville spille en Rolle. Men lige saa givet er det, at i Aarhus vil det være et meget væsentligt Spørgsmaal, hvorledes man kan bevare en nem Forbindelse mellem Havnebanen og Godsbanegaarden. Og i saa Henseende har det undret mig lidt, at der, saa vidt jeg har kunnet se paa Planerne — det er jo kun ganske lidt, der er vist — er antydet en ny Forbindelse mellem den ny Godsbanegaard og Havnen, men der er ikke nogen videre Antydning af, hvorledes denne skulde udføres. Jeg vil derfor straks sige, at jeg gaar ud fra, at naar Administrationen foreslaar Godsbanegaarden paa det Sted, her er Tale om, saa er den klar over, at en bekvem Forbindelse herfra til Havnen, er noget, der kan og skal skaffes i Fremtiden.

Det andet Spørgsmaal, der kan fremstille sig, er, om man ikke kunde gaa til den Løsning, der netop blev antydet af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (J. Sørensen), gaaende ud paa, at man flyttede Værkstederne ud paa den Plads, der her er Tale om, og saa søger paa den nuværende Plads at beholde Person- og Godsbanegaarden samlet. Denne Løsning melder sig straks, men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at det ikke vil vise sig at være den rigtige Vej at blive paa. For det første er det temmelig afgjort, at det vil være en i Udførelsen ikke saa lidt kostbarere Maade, hvis vi ville naa til en tilfredsstillende Løsning af hele Spørgsmaalet. Thi sikkert er det, at hvad der nu er af Værkstedsanlæg, det vil være fuldstændig at demolere, og at der vil være at bygge helt ny Værksteder, medens man ikke kunde nøjes med paa den Plads, man saaledes fik, at bygge nogle supplerende Godsbanegaardsanlæg. Man vilde derfor komme til at staa lige over for at bygge helt ny Værksteder og ved Siden deraf komme til — maaske under ret vanskelige Forhold — at bygge i det væsentlige helt ny Godsbanegaardsanlæg. Jeg tror derfor, at i økonomisk Henseende vil den af Regeringen anviste Vej være den heldigste. Men dertil kommer ganske vist, at hvis Maalet skal være en for en nogenlunde lang Fremtid tilfredsstillende Løsning af Sagen, saa tror jeg ogsaa, at Regeringen er inde paa det rigtige i det Forslag, der foreligger. Thi medens jeg anser for givet, at den Plads, hvor Banegaarden i Aarhus nu er, i lange, ja i meget lange Tider vil kunne